Van: Heleen Meerkerk
Verzonden: maandag 30 mei 2022
Onderwerp: Passie en drijfveer

Beste raadsleden

Ik hoef u niet meer te vertellen hoe deze situatie ons leven beheerst.
Of redenen aan te dragen om dit voorstel aan te vechten, dat is inmiddels al genoeg benoemd.
Ik wil nu eigenlijk alleen maar m'n hart laten spreken.

In 2017 kwam ging ik tijdens een persoonlijk gitzwarte periode in mijn leven tijdelijk logeren, bij destijds een vriend, op schaapsdrift.
Uiteindelijk groeide ondanks alles onze liefde en ben ik nooit meer weggegaan.
Samen maakte we door een enorme verbouwing dit ons thuis met als klap op de vuurpijl om afgelopen september 2021 elkaar het jawoord te geven na 2 keer uitstellen door covid.
Onze verrassing bruiloft is in onze eigen woonkamer thuis voltrokken in bijzijn van dierbaren getrouwd. Een bijzondere dag waar we met alle aanwezigen met regelmaat nog met een grote glimlach op terug kijken.
Nu inmiddels eindelijk op onze huwelijksreis is het heel lastig om helemaal afstand te kunnen doen van dit onderwerp en onze onzekere toekomst.

Van meerder twijfelende partijen hoor ik tijdens afgelopen raadsvergaderingen steeds termen als "moeilijke keus" of een "duivels dilemma".
Wat betekent een duivels dilemma?
Volgens mij hebben we het over luisteren naar je hart versus beleid (afspraken) opvolgen.

Zonder iemand te beledigen, heb ik als zorgmedewerker al ruim 20 jaar het mooiste beroep.
Een roeping vanuit idealen, drijfveer en vooral passie is die keus ooit gemaakt.
Ontzettend eervol en ook soms behoorlijk intensief. Maar uiteindelijk is er niets mooier dan met en vooral vanuit mijn hart werken!

In de zorg hebben wij duivelse en moeilijke jaren met covid achter de rug, de zwaarste in m'n loopbaan. De spagaat tussen corona beleid en cliënten die vooral hun eigen regie willen hebben. Een ontzettend moeilijke periode waar het antwoord was altijd maatwerk en gezond boeren verstand was maar het welzijn en belang van een cliënt onbetwist voorop.
Het was hard werken want vertrouwen moet je verdienen, vooral bij deze doelgroep.
En een vertrouwensband is essentieel om mijn werk kunnen uitvoeren.

Ik hoop dat u dat ook zo ziet.
Waar was u zonder het vertrouwen van de burgers van Arnhem die u als raadslid gekozen tijdens de verkiezingen?
Vanuit sociale opvattingen van een partij of juist liberale of burgerparticipatie.
Is het de liefde voor natuur of opkomen voor eerlijke hardwerkende arbeiders.

Bent u ook niet ooit volksvertegenwoordiger geworden vanuit diezelfde passie en drijfveer als ik ooit de keus voor de zorg heb gemaakt.
Vanaf het moment dat u beëdigd werd voelde u hoe eervol het is om alle inwoners van Arnhem te kunnen vertegenwoordigen?
Niet alleen de toekomstige burgers maar ook de burgers die altijd hun steentje bij hebben gedragen en deze stad zo mooi maakt als het is?
Deze roeping vanuit een overtuiging hoe de stad Arnhem een stukje mooier kon en moest.
Of een vastberadenheid van hoe het juist helemaal niet meer moest?

Welk vertrouwen is er voor ons bewoners van arnhem over als wij op deze manier vertegenwoordigd zijn afgelopen periode?
Het gebrek aan kritische vragen, open informatie, vrije discussie en gezond boeren verstand.
Er wordt over algemeen belang gepraat. Wat is dit algemeen belang behalve op de schaapsdrift eo misschien in de toekomst een enkele honderd nieuwe inwoners erbij?
Waar blijft het wijk belang van onze huidige honderden inwoners van Arnhem die deze stad maken wat het is…een prachtige stad!
En wat staan mijn mede Arnhemmers in soortgelijke wijken, waar in de toekomst een soortgelijke beslissing over gemaakt moet worden, te wachten?
Hoe gaan toekomstige kiezers tegen de gesloten bestuurscultuur aankijken die steeds meer zichtbaar wordt in de raad?

Hoe kan het zijn dat op dit zware onderwerp zoveel directe diepe impact op de gewone burger, de raad in zo'n grote tweedeling is beland?
En zegt dit in alle eerlijkheid niet al genoeg, als dit voorstel zoveel verdeeldheid geeft binnen de raad en zoveel teweeg brengt bij inwoners?
Waar blijft het belang van inwoners die met hard werken eigenhandig een fijn thuis hebben gemaakt?
Als dit de koers is van dit college dan staat een enorme hoeveelheid inwoners van Arnhem net als ons slapeloze nachten, teleurstelling en een onzekere toekomst te wachten.
Is het dan keer op keer een moeilijk en duivels besluit of gaat het op den duur geen dilemma meer zijn?

Welke politici kiest u te zijn?
Zou u uw hart niet moeten volgen want die heeft u vandaag de dag immers politici en volksvertegenwoordiger gemaakt!

Met vriendelijke groet

Heleen Meerkerk